

skattevæsen, i købstæderne udenfor Sønderjylland af kommunalbestyrelsen og iøvrigt af amtstuerne.

Stk. 2. Tillægsafgiften forfalder til betaling halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober. Afgiften hæfter på de pågældende ejendomme i deres helhed og svares af den, der ifølge tinglyst adkomst er ejer af ejendommen.

Stk. 3. Tillægsafgiften opkræves og indrives efter reglerne for skatter til staten på faste ejendomme, ligesom afgiften har samme fortrinsret og panteret som disse skatter.

§ 11.

Alle offentlige myndigheder er pligtige til på begæring at meddele oppebørsels- og vurderingsmyndighederne de oplysninger, der kan tjene til vejledning ved påligning m. v. af tillægsafgiften i henhold til nærværende lov.

§ 12.

Stk. 1. Vurderingsrådenes ansættelser i medfør af foranstående bestemmelser kan påklages og ændres ved revision efter samme regler som ved vurdering til ejendomsskyld og grundskyld.

Stk. 2. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af tillægsafgiften, senere ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

§ 13.

Stk. 1. Klage over beregningen eller påligningen af afgiften eller klage over den ansættelse, der er lagt til grund for afgiftsberegningen, fritager ikke for betaling til forfaldstid.

Stk. 2. Ændres beregningen af afgiften ifølge klage eller revision, bliver berigtigelse at foretage senest ved førstkommande opkrævning.

Stk. 3. Hvor ændring af beregningen af afgiften medfører godtgørelse af erlagt afgift, har den afgiftspligtige krav på renter 4 pct. p. a. af det afgiftsbeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkortning i det afgiftsbeløb, der skal erlægges ved førstkommande opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.

§ 14.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebegunstigelser gælder også tillægsafgiften efter nærværende lov.

Afsnit II.

Tillægsgrundskyld til staten af faste ejendomme.

§ 15.

Fra og med året 1955 svares en tillægsgrundskyld til staten af faste ejendomme.

§ 16.

Stk. 1. Tillægsgrundskylden svares af det beløb, hvoraf der svares grundskyld til staten af ejendommen i medfør af lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme.

Stk. 2. Tillægsgrundskylden svares med 10 pro mille årlig.

§ 17.

Reglerne i § 9 i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme skal også gælde for tillægsgrundskylden til staten i henhold til nærværende lov.

Afsnit III.

Andre bestemmelser.

§ 18.

Stk. 1. Bestemmelser i lov eller aftale, hvorefter forøgelse af de ejendommen påhvilende skatter og afgifter kan pålægges lejerne gennem en lejeforhøjelse, gælder også for så vidt angår tillægsafgiften og tillægsgrundskylden til staten ifølge nærværende lov. Forhøjelse af lejen kan dog tidligst ske med virkning fra 1. april 1955.

Stk. 2. Er en ejendom delvis fritaget for tillægsafgift i henhold til § 5, kan der ikke ske udligning af den ejendommen påhvilende tillægsafgift gennem en forhøjelse af lejen for lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6, i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som ændret ved lov nr. 00 af 00.